ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 10.10.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

318

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 7. septembra 1999 bola vo Valette podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Maltou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Národná rada Slovenskej republiky s ňou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 812 z 9. mája 2000 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 31. mája 2000. Zmluva nadobudla platnosť tridsať dní po dátume výmeny ratifikačných listín, t. j. 20. augusta 2000 na základe článku 27 ods. 2. ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Maltou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov Slovenská republika a Malta, prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov, dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov, vyberané akýmkoľvek spôsobom.
2. Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z celkovej sumy miezd alebo platov vyplácaných podnikmi.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú
   a) na Slovensku
      i) daň z príjmov fyzických osôb a
      ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (ďalej len „slovenská daň“);
   b) v Malte
      i) daň z príjmov,
      (ďalej len „maltská daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto súčasných daní. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom význame označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoju suverenitu, suverénne práva a súdnu právomoc v súlade s medzinárodným právom;

b) výraz „Malta“ označuje Maltskú republiku a použitý v zemepisnom význame označuje ostrov Maltu, ostrov Gozo a iné ostrovy maltského súostrovia zahŕňajúce teritoriálne vody, ako aj akúkoľvek oblasť morského dna, jeho podložia a na ňom ležiaci vodný stĺpec susediaci s teritoriálnymi vodami, nad ktorými Maltská republika vykonáva suverénne práva, súdnu právomoc alebo kontrolu v súlade s medzinárodným právom a svojím národným právom vrátane svojej legislatívy vzťahujúcej sa na výskum pevninskej plytčiny a využívanie jeho prírodných zdrojov;

c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovensko alebo Maltu;

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb;

e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu;

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom jedného zmluvného štátu, okrem prípadov, ak taká loď alebo lietadlo sú prevádzkované iba medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

h) výraz „príslušný úrad“ označuje

i) v prípade Slovenska: ministra financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

ii) v prípade Malty: ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu;

i) výraz „štátny príslušník“ označuje

i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte.

2. Každý výraz, ktorý nie je definovaný inak, bude mať pri aplikácii tejto zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý má podľa práva tohto štátu upravujúceho dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa práva tohto štátu podlieha v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, jej postavenie sa určí takto:

a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom iba toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov);

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava;

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom iba toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom;

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná než fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia;
   b) pobočku;
   c) kanceláriu;
   d) továreň;
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje, vrátane pobrežných vrtných nálezísk.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa
   a) stavenisko, stavbu, montáž alebo inštalačný projekt, alebo dozorné činnosti, ktoré sú s tým spojené, ale iba vtedy, ak také stavenisko, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako deväť mesiacov;
   b) poskytovanie služieb vrátane poradenských služieb podnikom prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na také účely, ale iba kde činnosti takého charakteru trvajú (pri rovnakom alebo súvisiacom projekte) na území zmluvného štátu počas jedného alebo viacerých období v úhrne viac ako šesť mesiacov v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku;
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom;
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter;
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte v súvislosti so všetkými činnosťami, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.
6. Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte iba preto, že v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v

rámci svojej riadnej činnosti. Ak však takýto nezávislý zástupca vykonáva činnosti úplne alebo takmer úplne v mene podniku, nebude považovaný za nezávislého zástupcu podľa tohto paragrafu.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva podľa ustanovení občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívať nehnuteľný majetok a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu, alebo preskúmanie nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, možno zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, pripočítavajú sa s výhradou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, ak by ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a ak by bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v zmluvnom štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky poberané z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Spoločné podniky

1. Ak
   a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, možno akékoľvek zisky, ktoré, nebyť týchto podmienok, bol by dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a tieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, ako by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri ustanovení tejto úpravy sa vezme náležitý ohľad na iné ustanovenia tejto zmluvy a ak to bude nevyhnutné, príslušné úrady zmluvných štátov sa navzájom poradia.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, osobe, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale
   a) ak sú dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom Slovenska, rezidentovi Malty, ktorý je ich skutočným vlastníkom, slovenská daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy dividend;
   b) ak sú dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom Malty, rezidentovi Slovenska, ktorý je ich skutočným vlastníkom, maltská daň z hrubej sumy dividend nepresiahne sumu, ktorá je stanovená zo ziskov, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy zo všetkých druhov akcií alebo iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť rozdeľujúca zisk, rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s

výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani nemôže podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky sa skladajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, podliehajú zdaneniu iba v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti, a či majú, alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Na účely tohto článku sa penále za oneskorenú platbu nepovažuje za úroky.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sú úroky vyplácané, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
4. Ak suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa vyplácajú, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Takéto licenčné poplatky však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za informácie súvisiace so skúsenosťami nadobudnutými v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, z ktorého sa licenčné poplatky platia, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či už je, alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu

stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, právo alebo na informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia akcií alebo porovnateľných podielov v spoločnosti, ktorej aktíva pozostávajú priamo alebo nepriamo hlavne z nehnuteľného majetku umiestneného v zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto štáte.
3. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takých príjmov alebo ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samostatnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
4. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu, alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu iba v tomto zmluvnom štáte.
5. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo z inej nezávislej činnosti podobného charakteru, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte. Také príjmy však možno zdaniť v druhom zmluvnom štáte za týchto okolností:

   a) ak má v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni; alebo

   b) ak jeho pobyt v druhom zmluvnom štáte trvá počas obdobia alebo období, ktoré predstavujú alebo presahujú v úhrne 183 dní v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom kalendárnom roku; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom plynú z činnosti vykonávanej v druhom zmluvnom štáte.

2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdaneniu iba v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, budú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdanené iba v skôr uvedenom štáte, ak

   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom kalendárnom roku, a

   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a

   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku možno odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaných v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu zdaniť v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

3. Príjmy poberané z činností, ktoré sú definované v odseku 1, vykonávaných v rámci kultúrnej výmeny medzi vládami oboch štátov, budú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 oslobodené od zdanenia v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

Článok 18

Dôchodky a platby sociálneho zabezpečenia

1. Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi jedného zmluvného štátu budú s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 zdanené iba v tomto štáte.

2. Vyplácané dôchodky a iné platby uskutočnené na základe legislatívy sociálneho zabezpečenia jedného zmluvného štátu budú bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 zdanené iba v tomto štáte.

Článok 19

Verejné funkcie

1.

   a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

   b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

      i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

ii) sa nestala rezidentom v tomto štáte iba z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil jeden zmluvný štát fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom.

Článok 20

Študenti a žiaci stredných odborných učilíšť

Študent alebo žiak stredného odborného učilišťa, ktorý sa zdržiava v jednom zmluvnom štáte iba na účel svojho vzdelania alebo výcviku a ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom rezidentom druhého zmluvného štátu, bude v skôr spomenutom štáte oslobodený od zdanenia z platieb vyplácaných zo zdrojov mimo tohto skôr spomenutého štátu na účely úhrady nákladov na živobytie, štúdium alebo výcvik.

Článok 21

Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, majúce zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy ako na príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V prípade Slovenska bude dvojité zdanenie vylúčené takto:

   Slovensko môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do základu, z ktorého sa také dane ukladajú, príjmy, ktoré možno podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdaniť v Malte, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Malte. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré možno podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v Malte.

2. V prípade Malty bude dvojité zdanenie vylúčené takto:

   V súlade s ustanoveniami maltského zákona, ktoré upravujú zápočet na maltskú daň s ohľadom na zahraničnú daň, kde v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy je zahrnutý v maltskom výmere dane príjem zo zdrojov na Slovensku, bude dovolené pomerne započítať sumu slovenskej dane z takých príjmov vo vzťahu k maltskej dani z toho splatnej.

3. Na účely povolenia zápočtu sa bude predpokladať, že daň splatná na Slovensku alebo v Malte, ak to kontext vyžaduje, zahŕňa daň, ktorá je inak splatná v zmluvnom štáte, ale bola znížená alebo sa jej ten štát zriekol podľa svojich právnych ustanovení pre daňové stimuly.

Článok 23

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako

zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého zmluvného štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii, zvlášť s ohľadom na bydlisko. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní rovnako na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu priznať rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

3. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 4 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti v druhom zmluvnom štáte, nebudú podliehať v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

Článok 24
Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 ods. 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia smerujúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť po vzájomnej dohode s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa vykoná bez ohľadu na lehoty podľa vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto zmluvy. Môžu vzájomne konzultovať, aby sa zamedzilo dvojitému zdaneniu v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu priamo komunikovať, aby sa dosiahla dohoda podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 25
Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré boli zmluvnému štátu poskytnuté, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, výkonom alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú také informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu;

   b) poskytnúť informácie, ktoré nemožno získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;

   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 26

Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré patria diplomatom alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr.
2. Táto zmluva nadobudne platnosť tridsať dní po dátume výmeny ratifikačných listín a ustanovenia tejto zmluvy sa budú uplatňovať s ohľadom na dane z príjmu poberaného počas každého kalendárneho roka alebo účtovného obdobia, podľa toho, o aký prípad ide, začínajúceho prvého januára alebo neskôr bezprostredne nasledujúceho po dátume, v ktorom táto zmluva nadobudne platnosť.

Článok 28

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, ak ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tomto prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať, ak ide o dane z príjmu poberaného počas každého kalendárneho roka alebo účtovného obdobia, podľa toho, o aký prípad ide, začínajúceho sa prvého januára alebo neskôr bezprostredne nasledujúceho po dátume, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané vo Valette 7. septembra 1999 v dvoch rovnopisoch v slovenskom a anglickom jazyku, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Maltu:

John Dalli v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.